

ПЪРВОТО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЙОАН

Автор и дата на написване:

Апостол Йоан е автор на това послание, който написва Евангелието според Йоан, трите послания и книгата Откровение. Посланието датира около 90 г. сл.Хр.

Тема:

В първото си послание Апостол Йоан увещава християните в спасението и общението с Бога в истина и праведност. С това послание той цели и разобличаване на лъжеучителите, които отричат истинската същност на Христос.

Съдържание:

1. Реалността на въплъщението (1:1-4)
2. Общение с Бога (1:5-2:28)
3. Божии чада (2:29-4:6)
4. Духът на истината (4:7-5:3)
5. Увереност на християните (5:4-5:21)

Шоро 1

1 О Пхерася о трайоске, когато сине на англе, когато шунгям, когато дикхлям амаре якхенца, когато долгям амаре вастенца;

2 Тай о живипе когато сине ко Дад сикавдило аме, тай дикхлям, тай сиям якхитка, тай туменге вакерас о бимераско живипе, тай сикавдило пес аменге;

3 Адавкха, когато дикхлям тай шунгям адавкха извакерас тай туменге, та те овел тай тумен кетанипе аменцар, а амаре кетане си е Дадеса, тай Лескере Чхавеса о Исус Христос.

4 Тай адавкха туменге калярав, та те авел пхердо тумаре лошаиба.

5 Тай со шунгям Лестар, тай извакерас туменге, кай о Дел си ведяра, тай Лесте нанай нисаво караньки.

6 Коли вакерас, кай иси амен кетане Леса, а пхирас кхо караньки, хохавас тай на керас со си о чачипе.

7 Коли пхирас ко ведяра сарто Ов си ко светиба, иси амен кидипе иек иекеса, тай о рат е Чхавескоро Лескоро о Исус Христос амен шужарел секоне безехестар.

8 Коли вакерас, кай нанай амен безеха, хохавас амен коркоро, тай о чачунипе нанай аменде.

9 Коли извакерас амаре безеха, Ов си чачо тай чачуно, та те иертил о безеха, тай те шужарел амен секоне би чачипе.

10 Коли вакерас, кай на сиям безех, керас е Дел хохавно, тай Лескоро ворба нанай аменде.

Шоро 2

1 Чхавален мере, адавкха калярав туменге, та те на кербезех нума коли кербезеха несаве, иси амен иек Машкаренго паш о Дад о Исус Христос о чачо.

2 Ов ащал амаре безехенге, тай ма матра о безеха амаренге, а тай о безеха састане лумяке.

3 Тай адалкхеске сиям сичяриме, кай пенжарас Лес, коли ракхаса о адеша Лескере.

4 Ковато вакерел: Пенжарав Лес, а о адеша Лескере ни ракхела, хохавно си, тай о чачунипе нанай лесте.

5 А коли несаво ракхела о пхерася Лескере, лескоро дехиба каринго Дел си чачесте. Адавкха като жанас, кай сиям Лескере.

6 Ковато вакерел, кай овел Леса, требул те пхирел, сарто коркоро Ов пхиргяс.

7 Пхралален, нанай нево адеша со калярав туменге нума пурани со сине англотар и пхурани адеша си о пхерася, колато туме шунен англотар.

8 Нума пале си нево адеша дава туменге калярав, со си чачипе тай Лесте тай туменде, соскето о каранькос накхло тай о чачуно ведяра сине ведрило.

9 Ковато вакерел, кай си ко ведяра, а бикхамел пхе пхралес, ов тай жи акана си ко каранькос.

10 Ковато дехел пхе пхралес, ов авел ко ведярам тай нанай хохаиба лесте.

1:1-4 „Словото на живота”

Въведението на Йоан разкрива личността и величието на Христос (1:1,2). Той не е само говоримо слово, но живо Словото на Живота. Исус е вечното Слово на вечно живия Отец, който се яви в плът, за да дари вечен живот на повярвалите в него и общение с Отца и Себе Си. Апостолите провъзгласяват това свидетелство за Него пред света, като своя свята вяра (1:3). Вследствие на тази вяра те имат общение с Небето.

1:5-10 „Ходене в светлината”

Ходенето в тъмнина означава живот в грях (1:6). Хората, които имат общение с Бога, живеят свят живот чрез Неговата благодат (1:7). Ако

1 Глава

1 Словото на живота, което е било отначало, което сме чули, на което сме очевидци, което наблюдавахме и което ръцете ни докоснаха;

2 И животът, който бе в Отца, се яви, и яви се нам и видяхме, и свидетелстваме, и ви известяваме вечен живот,

3 което видяхме и чухме и известяваме, за да имате и вие общение с нас, а нашето общение е с Отца и Сина Му Исуса Христа.

4 И това ви пишем, за да бъде радостта ви пълна.

5 И това е благовестието, което чухме и него известяваме, че Бог е светлина, и тъмнина в Него няма.

6 Ако кажем, че имаме общение с Него, а ходим в тъмнината, лъжем и не вършим истината.

7 Ако ходим в светлината, както Той е светлината, имаме общение един другого, кръвта на Сина Му Исуса Христа ни очиства от всеки грях.

8 Ако кажем, че нямаме грях, мамим себе си, и истината не е в нас.

9 Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен, за да ни прости греховете и ни очисти от всяка неправда.

10 Ако кажем, че не сме съгрешили, правим Го лъжец и словото Му не е в нас.

2 Глава

1 Дечица мои, това ви пиша, за да не съгрешавате и ако някой съгреши, имаме ходатай пред Отца, Исуса Христа праведния;

2 И Той е омилостивение за греховете ни, и не само за нашите, но и за греховете на целия свят.

3 И по това познаваме, че сме Го познали, ако пазим заповедите Му.

4 Който казва познах Го, а не пази заповедите Му, лъжец е и истината не е в него;

5 А който пази словото Му, в него Божията любов е усъвършенствана и по това познаваме, че сме в Него.

6 Който казва, че пребъдва в Него, длъжен е да върши това, което Той е вършил.

7 Братя, не ви пиша нова заповед, но старата заповед, която имахте изначало. И старата заповед е Словото, което сте чули отначало.

8 И пак нова заповед, която е настина от Него и е за вас, защото тъмнината преминава, а истинската светлина вече свети.

9 Който казва, че е в светлината, а мрази брат си, в тъмнина е и досега.

10 Който обича брата си, той пребъдва в светлината, и в него няма спънки.

някой казва, че никога не е съгрешил и няма нужда от спасителната смърт на Христос, обявява Бога за лъжец (1:10).

2:1-14 Посветеност и служение

Йоан не казва, че християните трябва да съгрешават, а че са уязвими от греха (2:1). Онези, които паднат в грях, трябва да го изповядат и да го изоставят (1:9). Доктрината за благодатта и спасението изисква изоставяне на греховния живот. Йоан нарича лъжци онези, които твърдят, че познават Бога и имат взаимоотношение с Него, а същевременно не зачитат волята и заповедите Му (2:4). Апостолът описва условията за общението с Бога (1:5-2:14). Оправданието чрез вяра в Христос изисква и посвещение в служение.

11 Нума ковато бидехел пхе пхралес ов си ко каранькос тай ко каранькос пхирел, тай ни жанел кате жал, соскетото о каранькос пханглас лескере якха.

12 Калярав туменге, чхавален соскетото туменге иертимо пес о безеха ащал Лескере алавесте.

13 Калярав туменге, дадален, соскетото пенжарен Англуненго. Калярав туменге е тернимен, соскетото виджа о хохавненго. Калярав туменге, чхавален, ащал кай пенжаргъен е Дадес.

14 Калярав туменге, дадален, соскетото пенжаргъон Англуненго. Калярав туменге е терненге, соскетото сиен шакте тай о Делвеско пхеряся овесас туменде, тай виджа о хохавненго.

15 Ма дехен е лумя, ни со си ко лумя. Коли дехел несаво е лумяс, нанай дехиба лесте каринго Дел.

16 Соскетото са со си ко лумя пхириба, дехиба е якхенгоро тай о барипе е живипнаско най катаро Дел, а си таро лумя;

17 Тай о лумя накхел, тай лескоро дехиба нума ковато керел о Девлескоро воя, овел жи ко вековя.

18 Чхавален агуротно цирос сиям, соскетото сарто шунгъен, ваи авел о Антихристос, тай гаял акана иси бут антихриста, адалкхестар жанас, кай си о агуротно цирос.

19 Амендар икистиле, на сине аменцар соскетото коли сине гаял на ачхонас аменцар, а икистиле, та те ачхол шужо, кай он са со си нанай аменцар.

20 А туме сиен макхле катаро Свентоно тай жанен са со си.

21 Калярав туменге, ма соскетото на жанен о чачипе, а соскетото жанен ла тай ахальовен ла, кай нисаво хохаиба нанай чачипестар.

22 Конес си хохавно, сивай окова, ковато отчхивел кай о Исус си Христос? Ов си антихристос, ковато отчхивел пес таро Дад тай таро Чхаво.

23 Нисаво, ковато отчхивел е Чхавес нанай лес о Дадес, а ковато пхендел о Чхавес, иси лес о Дадес.

24 Тай окова ковато тумен шунгъон анлотар, мек ачхол туменде. Коли ачхол туменде адавкха, со шунген изангле, кити жи туменде гаял тай туме ка овен ко Чхаво тай ко Дад.

25 Тай адавкха си шинадо, ковато Ов амен дел си адавкха бимеримакско живипе.

26 Калярав туменге адавкха ащал околенте, колато манген тумен те хохавен;

27 Тай о макхле, колато лильен Лестар кити жи туменге тай нанай тумен нужда тумен те сикавав, адалкхеске сарто Лескоро макхиба тумен сикавел са со си, тай си чачокано а ма хохавно, преовен Леса, сарто тумен сине сикавде те керен.

28 Чхавален овеласас Леса кана овен Леса, ки аиба Лескора, ма ка лажан ангал Лесте.

29 Кана жанен, кай Ов си чачо, жанен кай тай секо ковато керел чачипе си бяяндо Лестар.

Шоро 3

1 Дикхен саво дехиба диняс амен о Дад те вакерел амен, Делвеске чхаве тай асалкха сиям. Адалкхеске о лумя на пенжарел амен соскетото на пенжардя Лес.

11 А който мрази брата си, в тъмнината е, и в тъмнината ходи, и не знае накъде отива, защото тъмнина е ослепила очите му.

12 Пиша ви, чада защото греховете ви се простиха заради Името Му.

13 Пиша ви, бащи, защото познахте Древния. Пиша ви, младежи, защото победихте лукавия. Пиша ви, юноши, защото познахте Отца.

14 Пиша ви, бащи, защото познахте Този, Който е отначало, пиша ви, младежи, защото сте силни и Божието слово пребъдва във вас, и победихте лукавия.

15 Не обичайте света, нито, което е в света, ако някой обича света, любовта на Отца не в него.

16 Защото всичко, което е в света, страстите на плътта, пожеланията на очите и тщеславието на живота не са от Отца, но от света.

17 И светът преминава, и страстите му, а който върши Божията воля, пребъдва векове.

18 Дечица, последно време е. И както сте чули, че иде Антихрист и сега са дошли много антихристи, от което познаваме, че е последно време.

19 От нас излязоха, но не бяха от нас, защото, ако бяха от нас, щяха да останат с нас, но те излязоха, за да се яви, че не всички са от нас.

20 А вие имате помазанието от Святия и знаете всичко.

21 Не ви писах, защото не знаете истината, но защото я знаете и защото никоя лъжа не произлиза от истината.

22 И кой е лъжец, който отрича, че Исус е Христос? Този е антихрист, който отрича Отца и Сина.

23 Всеки, който отрича Сина, няма и Отца, а който изповядва Сина, има и Отца.

24 И така, което чухте отначало, да пребъдва във вас, ако пребъде във вас отначало, което сте чули, ще пребъдете в Сина и в Отца.

25 И това е обещанието, което Той ни обеща: Вечен живот.

26 Това ви писах заради онези, които ви заблуждават.

27 И помазанието, което приехте от Него, пребъдва във вас, и нямате нужда да ви учи някой, но същото помазание ви учи на всичко и истинно е, и не лъжливо, и според както ви е научило, пребъдвайте в него.

28 Така, чада, пребъдвайте в Него, да имаме дръзновение и при пришествието Му, да не се посраим от Него, кога дойде.

29 Като знаете, че Е праведен, знайте, че всеки, който върши правда, е роден от Него.

3 Глава

1 Вижте каква любов е дал нам Отец да се наречем и да сме чада Божии. Затова светът не ни позна, защото не позна Него.

2:15-17 „Не любете света”

Онези, които познават Отца, се оттеглят и отказват от любовта си към света (2:15,16). Християнският живот не може да съвместява любов към Бога и любов към света (2:15).

2:18-27 „Предупреждение за Антихрист”

Истинските християни са помазани от Духа на благодатта (2:20). Това благословение идва от Господ Исус Христос и Той помазва последователите Си, да знаят всички неща, свързани с Него. Онези, които познават

истината, разпознават измамата и шарлатанствата, които ѝ противоречат (2:21). Който се противопоставя на Христос, отрича свидетелството на Отец (2:22,23). Христовата истина, пребъдваща в християните, предпазва от греха и те получават обещания вечен живот (2:25).

2:28,29 „Божии деца”

Пребъдването в Христос е свързано с мисълта за великия ден на Неговото завръщане за съда (2:28). Онези, които в живота си показват истинността на своята вяра, ще изпитат радост, когато Го видят (2:29).

2 Дехунунге, акана сиям Девлескере чхаве, тай панда на ачхило сар саве ка овас нума жанас кай кана ка ачхол, ка овас сар Лесте ка дикхас сарто си.

3 Тай секо, когато иси лес адавкха шинандо Лесте, шужарел пес сарто Ов си шужо.

4 Секо, когато керел безех керел биадеша, соскетото о безех си би адеша;

5 Тай жанен, кай Ов сикавдило те ингелел о безеха. Нума безех нанай Лесте.

6 Никонес, когато овел Леса на керел безех никонес, когато керел безех, Лес на дикхляс, ни пенжаргяс Лес.

7 Чхавален, кхоник те на гумен заблудил, когато керел чачипе, си чачуно, сарто о Христос си чачоно.

8 Ковато керел безех, си таро бенг, соскетото о бенг астарзя хохавгяс. Адалкхеске сикавдило пес е Девлеско Чхаво, та те аравел е бука е бенгескере.

9 Нисаво когато си бяндото таро Дел, ни керел безех, соскетото лескоро преовел Лесте, тай нащи те керел безех, соскетото си бяндото таро Дел.

10 Адалкхестар ка пенжаргьол е Делвескере чхаве тай е бенгескере чхаве, никонес когато керел кханилепе, нанай таро Дел, ни окова, когато на дехел пхе пхралес.

11 Соскетото адавкха когато шунгьен наангле си адавкха, те дехаса иек иекхес;

12 Нума ма те овас сарто о Каин, когато сине хохавно тай мударгяс пхе пхралес. Тай соске мударгяс лес? Соскетото лескери бути сине мелалне, а е тай пхралескери сине чачоне.

13 Ма те дивин пес тумен пхралален, коли о дуняс бидехел тумен.

14 Аме жанас, кай сиям те пренакхас о мериба ко живипе, соскетото дехас е пхрален. Ковато на дехел ачхол ко мериба.

15 Секо, когато бидехел пхе пхралес си мануш мударелно, тай туме жанен, кай нисаво манушкано со мударел на овел ко бимереско живипе.

16 Адалкхестар пенжаргьовел пес о дехиба, кай Ов диняс Поро живипе асчал аменге. Гаял тай аме сиям ужле те дас амаро живипе амаре пхраленге.

17 Нума коли несаво, когато иси лес дуняско гудлипе, дикхел пе пхралес кай най лес, а пхандел по ило лестар, сар ка овел лесте дехиба каринго Дел?

18 Чхавален, те на дехас пхересендар ни чхибаса, нума букяса тай чачунипнаса.

19 Адалкхестар ка пенжарен кай сиям, таро чачунипе, тай ка овас ко ило амаро ангал Лесте;

20 Гаял са со си амаре илесте ов крисил амен, соскетото Дел си бародер таро амаро ило тай жанел са со си.

21 Дехунука коли амаре ило ни крисин амен иси маншакто англал о Дел;

22 Тай со ка мангас Лестар, Ов ка дела аменде соскетото раххена о адеша Лескере тай керас адавкха со Ов мангел.

23 Тай адавкха си Лескоро адеша: Те апакяс ко алав ко Чхаво Лескоро о Исус Христос, тай те дехас иек иекес, сарто аменге сине адеша.

24 Тай когато раххен Лескере адеша, преовел ко Дел тай о Дел лесте, тай гаял пенжарас, кай си аменцар ко Духос когато амен диняс.

2 Възлюбени, сега сме чада Божи, но още не се е явило, какво ще бъдем. Знаем само, че кога се яви, ще бъдем уподобени Нему, защото ще Го видим както е.

3 И всеки, който има тази надежда в Него, очистица себе си, така както Той е чист.

4 Всеки, който върши грях, върши беззаконие, и грехът е беззаконие.

5 И знаете, че Той се яви, за да вземе греховете ни, и в Него грях няма.

6 Всеки, който пребъдва в Него, не съгрешава и всеки, който съгрешава, не Го е видял, нито Го е познал.

7 Чада, да ви не мами никой, който върши правда, праведен е, както Той е праведен.

8 Който върши грях, от дявола е, защото отначало дяволът съгрешава. Затова се яви Синът Божий, за да разруши делата на дявола.

9 Всеки, роден от Бога, не съгрешава, защото семе Божие пребъдва в него и не може да съгрешава, защото е роден от Бога.

10 И явно е кои са Божиите и дяволските чада. Всеки, който не върши правда, не е от Бога, така и който не обича брата си.

11 Защото такава е благовестието, което чухте отначало, да обичаме един другия;

12 не както Каин, който бе от лукавия и закла брата си. И защо го закла, защото делата му бяха лоши, а на брат му праведни.

13 Не се чудете, братя мои, че светът ви мрази.

14 Ние знаем, че преминахме от смъртта в живота, защото обичаме братята, който не обича брата, остава в смърт.

15 Всеки, който мрази брата си, е човекоубиец и знайте, че в никой човекоубиец не пребъдва вечен живот в него.

16 По това познахме Любовта, че Той положи живота Си за нас и ние сме длъжни да полагаме живота си за братята.

17 А който има благата на света, и вижда брата си в нужда, и заключи сърцето си за него, как Любовта Божия пребъдва в него?

18 Чада мои, да обичаме не на думи или с говорене, но на дело и истина!

19 И по това познаваме, че сме от истината, и пред Него ще убедим сърцата си;

20 защото, ако сърцето ни обвинява, знаем, че Бог е по-голям от сърцето ни и знае всичко.

21 Възлюбени, ако сърцето не ни обвинява, имаме дръзновение спрямо Бога;

22 и каквото да поискаме, получаваме от Него, защото пазим заповедите Му и вършим, което е благоугодно Нему.

23 И тази е заповедта Му: Да вярваме в името на Сина Му Исус Христос и да любим един другия, както ни е заповядал.

24 И който пази заповедите Му, пребъдва в Него, и Той в него. И по това познаваме, че Той пребъдва в нас, по Духа, който ни е дал.

3:1-10 Надеждата на Божиите деца

Всевечният и свят Бог нарича Христовите последователи Свои чада. Светът не може да схване щастieto на вярващите, които ще наследят Небето, защото не разпознават Христос (3:1,2). Надеждата на Божиите синове изключва всякакъв грях и нечистота (3:4). Отдалечаването от греха е доказателство за познанието на Господ Исус Христос (3:6). Следствието от вярата на новородения човек е, че не може да съгрешава, а ненороденият не се противопоставя на греха (3:9,10).

3:11-24 „Обичайте се един друг“

Йоан привежда примера с Каин и примера на Христос, за да покаже какво е любов и какво не е. Каин е първородният от змийското семе на дявола. Зложелателството стига до омраза, отмъщение и убийство (3:12). Коварната природа на змията все още продължава да съществува, ето защо този свят мрази християните (3:13). Омразата е убийство в Духа, а любовта е саможертва и не само на думи. Практическият израз на любовта е увереност в Бога и любов един към друг в християнската общност (3:16-20).

Шоро 4

1 Дехунукенге, ма апамян секоне духо, нума пучен лес о духо иши си Делотар, соскето бут хохавне пророка икистиле ко лумя.

2 Адалкхестар ка пенжарен е Девлеско Духо, секо духо, ковата вакердя кай о Исус Христос ало пе трупоса си Делотар;

3 а нисаво духо, ковата на вакерел о Уддар, нанай катаро Дел, тай адавкха си о духо е Антихристоско, ковата шунгъен кай авел, тай акана си сине ко лумя.

4 Туме сиен таро Дел, чхавален, тай виджа лес, соскето си бародер Околестар, Ковато си туменде, околестар ковата си ко лумя.

5 Он си таро лумя, а адавкха лумякоро хоратинел тай о лумя шунен лен.

6 Аме сиям таро Дел, ковата пенжарел о Девлес шунен амен, ковата нанай таро Дел амен на шунен. Ачука пенжарас о духо е чачунименго тай о духо е хохаименго.

7 Дехунукенге, те дехас иек иекес, соскето о дехиба си таро Дел, тай секо ковата дехел, бияндо си таро Дел тай пенжардя оДевлес.

8 Ковато на дехел, ни пенжаргяс о Девлес, соскето о Дел си дехиба.

9 Ко адавкха сикавдило Девлескоро дехиба каринго амен, кай о Дел бичхалгяс ко лумя Пере иекутно Чхавес, та те овас живде ащал Леске.

10 Ко адавкха ачхол о дехиба, ма кай аме дехингям о Девлес, а кай о Ов дехингяса амен тай бичхалгяс пхе Чхавес кер мила амаре безеха.

11 Дехуненге соскето гаял амен дехингяс о Дел, гаял тай аме сиям ужло те дехас иек иекхес.

12 Нисаво нисар ни дикхляс е Девлес, нума коли дехас иек иекхес о Дел си аменде, тай о дехиба каринго лесте си чачуно каринго амен.

13 Адалкхеске ка пенжарас кай сиям Леса, тай Ов си аменцар кате амен диняс Пере духостар.

14 Тай аме дикхлям тай сиям якхитка, кай о Дад бичхалгяс пхе Чхавес те овел Скепитор ко лумя.

15 Коли несаво вакердя, кай о Исус си Девлеско Чхаво о Дел овеласа леса, тай ов си ко Дел.

16 Тай аме пенжарас тай аме апажнялям кай о дехиба, ковата о Дел иси каринго аменде, о Дел си дехиба, тай ковата овел ко дехиба овел ко Дел тай о Дел овел лесте.

17 Ко адавкха керелас перфекто о дехиба аменде, кана иси амен те вакерас ко крисно диес, соскето сарто Ов гаял аме сиям ко кава лумя.

18 Ко дехиба на най даранипе, а иси бут дехиба, изикалел о даранипе, соскето е дараима иси лесте душапе, тай ковата дарал най изикердо ко дехиба.

19 Аме дехас Лес, соскето англе Ов дехингяс амен.

20 Коли вакерел конес: Дехав о Девлес, нума бидехес пхралес, ов си хохавно, соскето, ковата на дехел пхе пхралес, кас дикхел, нащи те дехел о Девлес ка ов на дикхляс.

21 Тай адайкха адеша иси амен Лестар. Ковато дехел о Девлес, те дехел тай пхе пхралес.

4 Глава

1 Възлюбени, не вярвайте на всеки дух, но изпитвайте духовете, дали са от Бога. Защото много лъжепророци се явиха в света.

2 По това познавайте Божия дух, всеки дух, който изповядва, че Исус Христос е дошъл в плът, е от Бога.

3 А всеки дух, кой не го изповядва, че Исус Христос е дошъл в плът, не е от Бога. И това е духът на Антихрист, за когото сте чули, че иде, и сега вече е в света.

4 Вие сте от Бога, чада, и сте ги победили, защото Този, Който е във вас, е по-голям от онзи, който е в света.

5 Те са от света, затова и светски говорят, и светът ги слуша.

6 Ние сме от Бога. Който познава Бога, ни слуша. Който не е от Бога, не ни слуша. По това и познаваме духа на истината и духа на заблудата.

7 Възлюбени, да любим един друго, защото любовта е от Бога, и всеки, който люби, е роден от Бога и познава Бога.

8 Който не люби, той не е познал Бога, защото Бог е любов.

9 В това се яви Божията любов към нас, че Бог изпрати Своя Единороден Син в света, за да живеем ние чрез Него.

10 В това е любовта, не ние възлюбихме Бога, но Той ни възлюби и изпрати Сина Си да бъде омилостивение за греховете ни.

11 Възлюбени, понеже Бог ни възлюби, така и ние сме длъжни да любим един друго.

12 Никой никога не е видял Бога. Ако любим един друго, Бог е в нас, и любовта Му е съвършена в нас.

13 По това познаваме, че пребъдваме в Него и Той в нас, понеже ни е дал от Дух Си.

14 И ние видяхме и свидетелстваме, че Отец изпрати Сина Си Спасител на света.

15 Който изповядва, че Исус е Божият Син, Бог пребъдва в него, и той в Бога.

16 И ние познахме и повярвахме в любовта, която Бог има към нас. Бог е любов, и който пребъдва в любовта, пребъдва в Бога, и Бог в него.

17 В това се усъвършенства любовта ни, за да имаме дръзнновение в съдния ден; защото както е Той, така сме и ние в света.

18 В любовта няма страх, но съвършената любов прогонва навън страха, защото в страха има наказание. А който се страхува, не е усъвършенстван в любовта.

19 Ние Го любим, понеже Той ни възлюби по-напред.

20 Който казва: Любя Бога, но мрази брат си, лъжец е. Защото, който не люби брата си, когото е видял, не може да люби Бога, Когото не е видял?

21 А ние имаме от Него тази заповед: Който люби Бога, да люби и брат си.

4:1-6 „Изпитвайте духовете”

Духът на Бога изповядва възплътения Христос и потвърждава учението на апостолите (4:2). Бог пребъдва в християните и Духът е белегът на това пребъждане. Той е много по-силен от хора и демони (4:4). Апостолът вдъхва сигурност и надежда за победа във вярващите, основана на божественото начало у тях (4:4,6).

4:7-21 „Божията любов и нашата”

Пребъждането на вярващия в Бога и на Бога във вярващия се проявява в любовта към другите. Резултат от тази любов е общението с Бога и с човека, което отразява и свидетелството за Исус Христос (4:7-16). Любовта оприличава християните на Него и изпъжда робския страх (4:17). Тя подготвя за срещата с Този, от Когото произлиза цялата любов (4:17-19). Страхът от Бога е в съгласие със съвършената любов. Боязливостта и ужасът от Бога са продиктувани от чувство за вина. Любовта измества безпокойството и тревогата и поставя на тяхно място радост.

Шоро 5

1 Секо когато апакал, кай о Исус си Христос, си бяндо таро Дел, тай секо, когато дехел пе Дадес тай Дадес дехел тай о бянде Лестар.

2 Адалкхестар пенжарас, кай дехас о Девлескоро, чхавен кана дехас е Делвес тай изикерас Лескере ордина;

3 Соскето аке со си дехиба таро Дел те киписарас лескере адеша а о адеша Лескере си нанай пхаре.

4 Соскето са со си, со си бяндо катаро Дел виджа е лумя а адайка виджипе, со виджа е лумя си кити амаре апакаймаса.

5 Тай кай виджа о лумя, окова, когато апакал кай о Исус си о Девлескоро Чхаво?

6 Адавкха си о Исус Христос, Ковато ало презаро паня тай рата, ма матра о паняса, гаял о паняся тай гаял и ратеса; тай о Духос, когато си якхитка, соскето о Духос си чачоно.

7 Соскето трин си, колато си якхитка пал дел; О Дадес, О vorba тай О Свето Духо тай трин си сар иекх.

8 Соскето трин си, колато си якхитка пал пхувяке; О Духос, о пани, тай о рата, тай адалкха трин си сар иекх.

9 Коли лас о якхиткипе е манушенгоро, о якхиткипе е Девлескоро си ербапос, соскето адавкха, когато о Дел вакерел адавкха си кай Ов си якхиткипе ащал пхе Чхавеско Поро.

10 Ковато апакал ко Делвеско Чхаво, иси лес адавкха якхиткипе песте, когато на апакал ко Дел, керел Лес хохавно, соскето на апакал ко якхиткипе, когато о Дел си якхитка Пере Чхавеске.

11 Тай о якхиткипе си адавкхе, кай о Дел дел бимеримаско живипе, тай кай адавкха живипе си кхо Лескоро Чхаво.

12 Колес иси е Чхавес Девлеско иси лес адавкха живипе, кас нанай о Девлеске Чхавес, нанай лен адавкха живипе.

13 Адавкха каларгом туменге, колато апакал ко алав о Девлескоро Чхавес, та те жанен, кай иси тумен бимеримаско живипе тай те апакал ко алав о Девлескере Чхавесте.

14 Тай те жанас, когато иси амен ащал Леске си адавкха кай коли мангас варесо Лескере вояса, Ов амен шунел;

15 Тай коли жанас, кай амен шунел, та са со да Лестар те мангас, жанас кай ка лас адавкха, когато аме мангас Лестар.

16 Коли несаво дикхел пхе пхралес, кай керел бимеримаско безех, мек те пратанен е Делвес те дел лес живипе гаял околес, когато керел безех би меримаско. Иси муликано безех на вакерав ащал леске те пратанас амен.

17 Секо бичачипе си безех тай иси безех, когато си нанай муликано.

18 Жанас, кай секо бяндо таро Дел ни керел безеха, а окова, когато си бяндо таро Дел, ракхела пес тай о хохавно нащи те азбадел жи лесте.

19 Жанас, кай аме сиям катаро Дел тай састо лумя пашльол катаро хохайбе.

20 Жанас панда, кай о Делвеско Чхаво ало тай амен диняс годи те пенжарас о чачуно Дел тай аме, сиям ко чачунипе, гаял ко Лескоро Чхаво о Исус Христос. Адавкха си о чачуно Дел тай о бимеримаско живипе.

21 Чхавален, ракхен тумен таро иконя.

5 Глава

1 Всеки, който вярва, че Исус е Христос, е роден от Бога, и всеки, кой люби Родилия Го, люби и Родения от Него.

2 По това познаваме, че любим чадата Божии, като любим Бога и пазим Неговите заповеди.

3 Защото това е любовта към Бога: Да пазим заповедите Му. И заповедите Му не са тежки.

4 Защото всеки, роден от Бога, побеждава света и тази е победата на вярата ни, победила света.

5 Кой побеждава света, ако не този, който вярва, че Исус е Син Божий?

6 Този е Исус Христос, Който дойде чрез вода и кръв и чрез Духа не само чрез вода, а чрез вода и кръв и Духът е, Който свидетелства, понеже Духът е истина.

7 Защото трима са, които свидетелстват на небето: Отец, Словото и Святият Дух и те тримата са едно.

8 И три са, които свидетелстват на земята: Духът, водата и кръвта и трите заедно са.

9 Ако приемаме свидетелство на човеци, Божието свидетелство е по-голямо, защото това е свидетелството Божие, с което Бог свидетелства за Сина Си.

10 Който вярва в Сина Божий, има свидетелството в себе си, който не вярва в Бога, прави Го лъжец, защото не е повярвал в свидетелството, с което Бог свидетелства за Сина Си.

11 И това е свидетелството, че Бог ни е дарил живот вечен и този живот е в Неговия Син.

12 Който има Сина Божий, има този живот, който няма Сина Божий, няма този живот.

13 Това писах на вас, вярващите в името на Сина Божий, за да знаете, че имате живот вечен, и да вярвате в името на Сина Божий.

14 И дръзнението, което имаме пред Него, е това, че ако искаме нещо по Неговата воля, ни слуша;

15 и ако знаем, че ни слуша, за каквото да поискаме, знаем, че получаваме, каквото сме поискали от Него.

16 Ако някой види брата си да съгрешава с грях не смъртен, нека се моли, и Бог ще му даде живот, на съгрешилия не смъртно. Има и смъртен грях, за него не казвам да се моли.

17 Всяка неправда е грях, но има грях, който не е смъртен.

18 Знаем, че всеки, роден от Бога, не съгрешава и роденият от Бога пази себе си, и лукавият не го докосва.

19 Знаем, че сме от Бога и че целият свят лежи в лукавия.

20 Знаем също, че Божият Син дойде и ни даде разум, да познаем истинния Бог и ние пребъдваме в истинния Бог Неговия Син Исус Христос. Той е истинният Бог и вечен живот.

21 Чада, пазете се от идолите. Амин.

5:1-12 „Вяра в Божия Син”

Любовта към вярващите е резултат на любовта към Бога (4:20-5:1). Любовта към Бога идва от изпълняване на Неговите заповеди (5:2,3). Послушанието пред Бога е резултат от вяра в Неговия Син (5:4,5). Тази вяра е в Исус, Който е Христос не само при кръщението Си (водата), но също и при Неговата смърт (кръвта; 5:6-8). Божественото свидетелство за личността на Христос заслужава пълна вяра (5:9-13).

5:13-21 „Заклучителни бележки”

Вярата произвежда уверен достъп до Бога в ходатайствена молитва, която е проява на любов към другите (5:14-17). Апостолът заключава посланието с няколко факта: грехът е заплаха за общението; вярващият се противопоставя заедно с Бога на сатанинския свят; въплъщението довежда до истинско знание и общение с Христос; този, който Го познава, трябва да избягва примките на всяка измама.

